



Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De ordine dicendoru[m] de donis: & quare vocentur dona. Pars I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46132](#)

tur, liberos amāt, proximos diligunt, his ciuiū salutē gubernā, his socios circūspecta prouidētia protegūt, iusta libertate dem-
cunt, hisq; sui memores alios fecere merēdo. Et est politica pu-
dētia, ad rationis normā, quæ cogitat quæq; agit vniuersa di-
gere, ac nihil præter rectū velle vel facere, humanisque & libe-
ratis, circunspectio, prouidentia, docilitas, cautio. Fortitudinē
animū supra periculi metū agere, nihilq; nisi turpia timet,
lerare fortiter vel aduersa vel prospera. Fortitudo præstat
magnanimitatē, fiduciā, securitatē, magnificentiā, constantiā, tol-
erantiā, firmitatē. Tēperantia nihil appetere pœnitendū, in no-
lo moderationis legē exceedere, sub iugo rationis cupiditatem
domare. Tēperantiam sequuntur modestia, verecudia, absti-
nia, castitas, honestas, moderatio, parcitas, prudētia. Iustitia su-
uare vnicuiq; quod suū est. De iustitia veniunt innocētia, am-
icitia, concordia, pietas, religio, affectus, humanitas. Secundū
purgatorias vocāt, hominis sunt qui Dei in se capax est, soli
corū quæ animū eius expedient qui decreuit se à corporis con-
tagione purgare, & quædā humanorū fuga solū se inferre da-
nis. Hæ sunt otiosorum qui à rerūpublicarum actibus se se-
strandit. Harū quid singulæ velint superius expressimus, cum
virtutibus philosophantū diceremus. Tertiæ sunt purgatiū
defecatiq; animi, ab omni mundi huius aspergine deterrit. Ille
prudentia est diuina non quasi in electionem præferre, sed sū
noſte: & hac tanquā nihil aliud sit intueri, tēperantia temere
cupiditates nō reprimere, sed penit⁹ obliuisci. Fortitudinis pe-
ſiones ignorare, nō vincere, vt nesciat irasci, cupiat nihil. Iub-
titia itaque cum superna & diuina mente sociari, vt seruer per-
petuū cum ea ſedus imitado. Quartæ exemplares quæ in ip-
diuina mente conſtunt, à quarum exemplo reliqua omnes po-
ordinaria deſſuant. Nam si rerum, aliarum multo magis virtus
ideas esse in mente credendum eſt. Illic prudentia eſt mens
diuina. Tēperantia quæ in ſe perpetua intentione conuerat.
Fortitudo quæ ſemper eadē nec aliquādo mutatur. Iustitia quæ
perēni lege à ſempiterna operis ſui cōtinuatione non fluctuat.

*Quarta partis principalis, de Donis, Traſlatuſ
De ordine dicendorū de donis: & quæro vocentur dona. P A R S . I.*

Dicendū eſt de donis quæ Christus in ſe habuit. Eſau
Requiescerat ſuper eum Spiritus domini, &c. Quæ etiam
fidelibus dedit, ad Eph. 4. Ascendens in altum capi-
duxit captiuitatē dedit dona hominib⁹. De donis ve-

hoc modo agetur. ¶ Primo ostendetur quare dona vocentur. ¶ Secundo, tamen alioqua pertinencia ad commendationem donorum, & ad manifestandum numerum eorum. ¶ Tertio, agetur per ordinem de singulis. ¶ Circa primam notandum quod Deus volens ostendere hominibus sanctitatem Christi mediatoris Dei & hominum in quo sperare debebant, iuxta illud Eccl. 24. In me omnis spes vitae & virtutis, voluit ostendere eum conceptum esse ex Spiritu sancto. Matth. 1. Inuenta est in utero habens de Spiritu sancto. In eodem. Quod enim in ea natum est, de Spiritu sancto est. Item voluit ostendere Spiritum sanctum in eo continuo mansum, unde Esaias loquens de flore ex quo mundus spectare debeat fructum salutis, ait: Requiescerat super eum spiritus dominii. ibi dicit gl. In Euangelio Nazareorum, quod Hebraicè scriptum est, ita habetur: Factum est cum ascendisset dominus de aqua, descendit fons omnis spiritus, & requieuit super eum, & dixit ei: Expectabas te, fili mi, in omnibus prophetis, ut venias & requiescerem in te. Tu es enim requies mea, tu es filius meus primogenitus qui regnas in sempiternum. Et Io. 1. Vidi, inquit Ioannes Baptista, spiritum descendenteum quasi columbam de celo, & manente super eum, & ego nesciebam: sed qui misit me baptizare in aqua, ille mihi dixit, Super quem videris spiritum descendenterem & manente super eum, hic est qui baptizat in Spiritu sancto. gl. Specialiter dicitur spiritus manere in Christo, a quo nunquam per peccatum recessit. Esa. 61. Spiritus domini super me. Item gl. super Ioannem spiritus sanctus in sanctos venit, & propter peccata recedit. Secundum aliquem effectum, descensus spiritus super Christum in specie columbae, id est ostendit quod ostendit vox de caelo veniens Matt. & Luc. 3. Hic est filius mens dilectus &c. Spiritus enim sonat idem quod charitas, sicut dicit gl. super illud Apoc. 1. A septem spiritibus qui in conspectu throni eius sunt. Similis vox auditrix est in transfiguratione. Mat. 17. ubi vero Esaias ostendit spiritum sanctum in Christo manifestum, numeratur nobiles effectus qui a spiritu sancto fuerunt in Christo, cum dicatur: Requiescerat super eum spiritus sapientiae & intellectus &c. Illi vero effectus rectissime dona vocantur: vel septiformis gratia spiritus sancti. Cum enim spiritus sanctus bonitas sit liberalissime se & sua comunicans: ipse est primum donum, quia se gratissime comunicat. Aug. Magna misericordia Dei donum dat aequaliter sibi. Nam spiritus sanctus donum est. De hoc dono legitur Act. 2. Baptizetur unusquisque vestrum in nomine Iesu Christi in remissionem peccatorum vestrorum, & accipietis donum spiritus

ritus sancti. In ipso etiā datur liberalissimè cætera dona: ideo affectus Spiritus sancti rectissimè dona vocatur. Nomine enim domini gratitudo vel liberalitas insinuatur. Donum enim iuxta verbum, est datio irreddibilis, quæ scilicet sit sine spe retributione. Sen. lib. 4. de Beneficiis: Non est beneficium quod in quantum minoratur. Idem in eodem: Si Deum imitaris, da gratis beneficia. Item similiter vocatur septiformis gratia. Gratia enim dicitur ei gratis detur. Præterea ubi enumeratur illi septem effectus Spiritus sancti qui in Christo fuerunt, agitur de filio Dei venientia sponsam suam. Sponsus vero ad sponsam veniens dona conseruit afferre: ideo congrue illi septem effectus dona vocantur.

De commendatione donorum, & numeri eorum manifestatum.

P A R S . II.

Circa secundum notandum, quod ista septem dona sunt quæ septem stellæ in dextra Christi. Apoc. 1. & 3. & Stella dicitur sunt, quia nocte præsentis vita illuminant. Præsens vita nocte citur, & propter aduersitates quibus plena est, & propter tentationem culpæ & ignorantiae quæ in ea abundant. In dextera vero Christi sunt haec stellæ, quia Christus donationem horum donorum ad manus suam retinuit. Item haec dona sunt septem lucernæ de quibus Exod. 26. Facies lucernas septem, & pones eas super candelabrum. gloss. Lucernæ septem, sunt septem dona Spiritus sancti, quæ in Christo cuncta semper manserunt, & fidibus secundum voluntatem eius distributa sunt. Haec super candelabrum ponuntur, quia requieuit super Christum spiritus sapientia &c. Item haec dona sunt septem lampades, de quibus Apoc. 4. & 7. Lampades ardentes erant ante thronum, quæ sunt septem spiritus Dei. Interli. Dona Spiritus sancti quæ accendunt & illuminant, parata omnibus, quæ sunt sedes Dei. Itē haec dona sunt septem oculi. Apoc. 4. Et oculos septem, qui sunt septem spiritus Dei. Zac. 4. Super lapideum unum septem oculi sunt. Etenim ponit gl. de Christo, qui est lapis angularis coniungens duos pretices in unum, super quem lapidem sunt septem oculi. De quibus Esaiæ 11. Requiescerat super eum Spiritus Domini &c. Item haec dona sunt septem crines qui caput Ecclesiæ, Christi scilicet, ornauerunt; quibus etiā caput spolii Christi, scilicet cor, debet esse ornatum. Hos crines demones conatur abradere. His crinibus ablatis homo debilis remanet, vt Samson. Iudi. 16. Itē septem dona sunt contra septem mala, quæ enumerat Gr. super illas Iob. 1. Vetus vehemens irruit à regiope deserti &c. His verbis Spiritus qui mete ante omnia prudentia, temperantia, fortitudine,